

færdsel i særlig grad medfører slid på vejen, skal afholde en hertil svarende del af udgifterne ved vejens vedligeholdelse og istandsættelse.

Til § 59: (udkast § 40).

I mange vejvedtægter findes bestemmelser om vejsyn. Efter disse bestemmelser skal der afholdes årlige vejsyn, og vejsyn kan endvidere afholdes, når der træffes konkrete beslutninger om udførelse af istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejder. For de daværende sognekommuner med bymæssig bebyggelse findes sådanne bestemmelser i de fleste vejvedtægter udfærdiget med hjemmel i den nu ophævede lov nr. 90 af 23. marts 1932, jfr. også den af Dansk Byplanlaboratorium udarbejdede normalvejvedtægt, § 8. Tilsvarende regler findes derimod ikke i den københavnske gadelov, og kun ganske enkelte af de tidligere købstæder har regler om vejsyn i deres vejvedtægter. De hidtidige regler om årlige vejtilsyn er i mange kommuner ikke blevet overholdt i praksis, og der er i flere kommuner modstand mod sådanne årlige vejsyn. Der er derfor ikke stillet forslag om, at samtlige af afsnit III omfattede kommuner skal holde vejsyn, men ved *stk. 4* foreslås det, at de kommuner, der ønsker regler om årlige vejsyn, kan få sådanne regler optaget i vejvedtægten. Derimod foreslås det i *stk. 1*, at der skal afholdes vejsyn eller andet møde, inden der træffes bestemmelse om udførelse af *samlede* istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejder i henhold til §§ 57 eller 58, da disse arbejder ikke sjældent er af betydeligt omfang. Ved denne fremgangsmåde gives der de berørte grundejere lejlighed til at fremsætte deres synspunkter, inden endelig beslutning træffes. Derimod har man ikke fundet en tilsvarende procedure nødvendig, når der kun er tale om mindre arbejder, der udføres af ejerne af de tilgrænsende grunde, hver ud for sin ejendom.

Da det i almindelighed må anses for lige så betryggende, at grundejerne skriftligt bliver gjort bekendt med vejtilsynsmyndighedens påtænkte beslutning, som at dette sker ved et vejsyn, foreslås det i *stk. 2*, at vejtilsynsmyndigheden kan vælge at gøre lodsejerne bekendt med den påtænkte beslutning ved anbefalet brev.

Til § 60: (udkast § 38, stk. 3-5).

I mange tilfælde er andre end de tilgrænsende grundens ejere ved servitutbestemmelser forpligtede til at vedligeholde private fællesveje i udstykningsområder, eventuelt mod en nærmere fastsat afgift fra grundejerne. En del kommuner har i sådanne tilfælde (med tvivlsom hjemmel) direkte pålagt de servitutforpligtede at foretage den fornødne

istandsættelse og vedligeholdelse, idet kommunerne da har undladt at benytte den i vejvedtægterne foreskrevne fremgangsmåde, hvorefter kommunen skal holde sig til ejerne af de tilgrænsende grunde. Da det må erkendes, at det vil medføre en forenkling, hvis kommunerne kan holde sig direkte til de servitutforpligtede i stedet for at skulle stille krav til lodsejerne, der herefter må søge deres udgifter dækket hos de servitutforpligtede, foreslås der givet udtrykkelig hjemmel til at forlange, at servitutforpligtede skal udføre et påbudt vedligeholdelsesarbejde eller istandsættelsesarbejde. Det må dog naturligvis være en forudsætning, at den pågældende forpligtelse er ganske klar og utvetydig. Hvis den efter kommunens opfattelse vedligeholdelsespligtige mener, at en sådan forpligtelse ikke påhviler ham eller ikke i det af kommunen hævdede omfang, må den pågældende indbringe sagen for domstolene. Servitutforpligtelser af den nævnte art har i øvrigt undertiden et mindre vidtgående omfang end den forpligtelse, der i henhold til forslaget § 57 påhviler ejerne af de tilgrænsende grunde.

Til § 61: (udkast § 39).

Da der har vist sig praktisk trang til, at kommunerne i særlige tilfælde kan bestemme, at konkrete (navnlig større vedligeholdelsesarbejder eller istandsættelsesarbejder) skal udføres af kommunen med dennes tekniske materiel for lodsejernes regning, foreslås der i *stk. 1* givet vejtilsynsmyndigheden udtrykkelig hjemmel til at træffe sådan bestemmelse, når omstændighederne taler derfor. Det er naturligvis en forudsætning, at det drejer sig om arbejder, der i henhold til § 57 skal udføres som samlede arbejder.

Bestemmelsen i *stk. 2* om, at kommunen skal foranledige et påbudt istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejde, bragt til udførelse, hvis lodsejerne ikke udfører det rettidigt eller tilfredsstillende, er overensstemmende med den københavnske gadelovs § 8, stk. 1, og de tilsvarende bestemmelser i vejvedtægterne. I modsætning til betænkningsudkastets § 39, stk. 2, der overlod det til tilsynsmyndigheden at bestemme, hvorvidt arbejdet i sådanne tilfælde skulle bringes til udførelse, har man i forslaget af færdselsmæssige grunde ment at burde pålægge tilsynsmyndigheden at lade arbejdet udføre.

Bestemmelsen finder også anvendelse på arbejder pålagt de vedligeholdelsesforpligtede i henhold til servitut, jfr. § 60. Såfremt de pågældende ikke rettidigt udfører et påbudt arbejde, vil vejtilsynsmyndigheden dog i stedet for at lade arbejdet ud-